KOIVISTON viesti

Nro 6 Kesäkuu 2008 **Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien**

MEIJÄN KOULU

Heinäkuussa 1888 Jooseppi Virkki Härkälästä kutsui kotiinsa kyläläisiä, jotka yksissä tuumin päättivät perustaa koulun. Tuohon aikaan eivät kaikki vanhemmat suinkaan lähettäneet lapsiaan opintielle peläten luku- ja kirjoitustaidon karkoittavan heidät perinteisistä ammateista. Oppivelvollisuuslaki astui voimaan vasta vuonna 1921.

HISTORIALLINEN PORVOO KUTSUU

Kaupungin halki kulkeva joki, Linnajoki on antanut nimen tämänkesäiselle juhlapaikalle: Borgå-Linnajoki-Porvoo. Juhlien yhteydessä kannattaa tutustua upeaan Porvooseen ja sen historiaan Runebergista Remu Aaltoseen.

MERENKYNTÄJÄ

Merikaapteeni Martti Ratia on meriä kiertänyt mies. Maailman matkoillaan merimieskirkot olivat tärkeitä etappeja, joista saattoi löytää Koiviston Viestinkin luettavakseen.

TIETOJA TULLISTA

Tullimuseo (Suomenlinna B20D) tulee tekemään seuraavan näyttelynsä tullin toiminnasta Karjalassa. Jos sinulla on omakohtaisia muistikuvia Tullin toiminnasta menetetyssä Karjalassa ota yhteys Tullimuseoon.

Tullihallitus/Tullimuseo
Janne Nokki
PL 512
00101 Helsinki
Puh 020 49 22 774
janne.nokki@tulli.fi

"Viimeiset kuunarit"- näytelmä Porvoon Koivisto-juhlilla

Ensi kuun lopun Koivisto-juhlien tapahtumapaikka, Linnankosken lukio, on kokenut aika lailla suuria muutoksia sitten omien koulupäivieni yli 50 vuotta sitten.

Aikaisemmin alimmassa keroksessa olleen poikien WC:n tilalla on nyt koulun tietokoneluokka. Tuolloinhan tietoa kyllä oli, jos oli, ja koneita myös, mutta tietokoneista ei silloin vielä tiedetty mitään. Välituntisin tuo paikka oli isompia poikia täynnä ja harmaana savusta, kunnes välituntivalvoja osui kierroksellaan paikalle. Siinä vaiheessahan natsat oli ehditty vetää alas pöntöistä, eikä kenenkään viattomalta naamalta ollut luettavissa, mistä moinen savu oli peräisin. Eiköhän sama tilanne vallinnut vielä silloinkin, tasan 50 vuotta sitten, kun ylioppilaaksi koulussamme kirjoittanut Koiviston oma poika, emeritusprofessori Yrjö Kaukiainen, joka juuri on saanut valmiiksi teoksensa Suomen merenkulun historiasta, kävi Porvoon yhteislyseota Kaupunginhaasta käsin. Vaikka eipä tainnut partiopoika savuttelua harrastaakaan.

Uutta on myös se, että enää ei huonompijalkaisen tarvitse nousta leveitä portaita pitkin rakennuksen ylempiin kerroksiin; nyt kaikkiin juhliemme kokous- ja näyttelytiloihin pääsee heti aulasta myös hissillä.

Suuri muutos on ollut, että entisen poikien voimistelu- ja juhlasalin paikalla on nyt koulun ruokala ja toisen kerroksen tyttöjen voimistelusali on auditoriona.

Suurin muutos on kuitenkin se, että entisen pihamaan paikalle on kohonnut uusi rakennus, urheilu- ja juhlasali, jonne mahtuu noin 800 katsojaa ja kuulijaa yhteiseen Muistojen iltaan, pääjuhlatilaisuuteen ja näytelmiä seuraamaan. Pihamaata on kuitenkin jonkin verran jäljellä, joten esimerkiksi piilenheittokisa käydään ulkona pihalla.

Porvoon Koivisto-juhlat on tarkoitettu niin lapsille kuin varttuneillekin, niin koivistolaisille kuin kaupungin asukkaillekin. Niinpä Kellokosken VPK esittää lauantaina kello 12.30 alkaen Kaupungintalon portailla torvisoittoa. Lapsille on luvassa toimintaa askartelupajassa ja ilmainen nukketeatteriesitys juhlasalissa lauantaina iltapäivällä.

Lauantaina Porvoon Seudun Koivistolaisten näytelmäryhmä esittää Kirsti Mannisen kirjoittaman ja Helge Teikarin ohjaaman näytelmän Viimeiset kuunarit. Näytelmä kertoo Suomen ponnisteluista Moskovan välirauhan määräämien sotakorvauksien ankarista ehdoista selvitäkseen 40-luvun lopulla ja 50-luvun alussa Hollmingin telakoilla ja täällä Porvoossakin suurelta osin koivistolaisten laivanrakentajien voimin.

Kolme näytelmän kohtauksista tapahtuu Hamarin telakalla, jossa valmistui seitsemän kolmimastoista 300 tonnin kuunaria. Ensimmäinen näistä, "Lama", laskettiin vesille 1946. Näytelmä alkaessa kuunnellaan Koiviston valssia samalla kun näyttämön viereiselle seinälle heijastuu kuvia Koivistolta. Kuvat, joita on 80 - 90, etenevät näytelmän tapahtumia seuraten vahvistaen kulloiseenkin aikaan liittyvää tunnelmaa. Kuvista vastaavat Seppo Mannonen ja Raimo Talvila ja valaistuksesta huolehtii Heikki Salo.

Näyttelijöinä esiintyvät pääosin jo aikaisemminkin m.m. Oprissa kunnostautuneet "konkarit". Siten isoäiti Kaisa Mannosta (s. 1875) esittää Leena Kurki, pojan vaimoa Rauhaa Hilkka Koivula ja Hilma Mannosta Eija Vainio. Hilman sulhasta Arvi Pullia näyttelee Veikko Kurki. Hilman pojanpojan Vilho Mannosen (s. 1927) osaa esittää Teemu Teikari. August Mannosena on Aarre Tölkkö ja Kalle Pullina Pertti Hoikkala. Armas Mannosen osassa esiintyy Paavo Kuusela. Ohjaaja Helge Teikari on Laten insinööri ja Sotevalle sotakorvausalusten rakentamista vastuullisena johtaneen F. W. Hollmingin roolissa Pentti Karvonen. Hamarissa töitä johti porvoolainen laivanrakentaja, ins. G. Kynzell, jota näytelmässä esittää Terho Lehtola. Juha Kurki ja Tapani Teikari ovat neuvostoliittolaisia tarkastajia ja heitä tulkkaa Tanja Teikari. Hannu Tölkkö esittää Huugo Pöntystä.

Teatteriesitys, jonka luulisi kiinnostavan porvoolaisia laajemmaltikin, alkaa koulun juhlasalissa lauantai-iltana klo 18, ja lippu esitykseen maksaa 10 e.

Martti Piela

”Mukava ku siekii tulit”, ”Tiiät sie mitä hänel kuuluu”

Ja taas kerran päästiin miettimään onko hää mikkeliläisii vai topilaisii vai anttonlaisii vai mitä sukuhaaraa itse kukin oikein on. Me Rouskulaiset olimme kokoontuneet jo perinteeksi muodostuneeseen tapaamiseen ja tällä kertaa Lahteen 7.6.2008.

Mukaan oli tullut 35 henkilöä niin Itä- kuin Länsi-Suomestakin. Lahti oli erinomainen kokoontumispaikkana paitsi sijaintinsa ja kaupunkikuvansa puolesta, myös siksi, että sinne tuli sodan tuomina lukuisasti karjalaisia evakkoja, heidän joukossaan myös melko monia rouskulaisia. Tämän kertaisen kokoontumisen puuhamiehenä oli Riku Suokas, joka oli todella nähnyt vaivaa asian eteen. Lahden Urheilukeskus otti meidät vastaan aurinkoisena. Näimme nuorien mäkihyppääjien harjoittelevan muovimäessä ja vieressä olevassa maauimalassa paistateltiin ja polskittiin. Tuntui kuin olisivat talvi ja kesä jotenkin kohdanneet. Ravintolassa nautimme maukkaan lounaan ja haastamiseen oli kyllä aikaa varattu.

Riku Suokas oli valmistanut esityksen Lahden kaupungista ja karjalaisten vaikutuksesta kaupungin elämään. Voimme todeta, että esimerkiksi monet karjalaiset yritykset olivat sodan jälkeen siirtyneet juuri Lahteen ja siellä menestyneet.

Hiihtomuseossa koimme historiaa ja nykypäivää. Siellä voimme elää myös lapsuuden päiviä nähdessämme juuri sellaisia välineitä, joita olimme itsekin käyttäneet. Entiset ja nykyiset voiton hetket maailmalla palautuivat mieleen hiihto- ja mäkihyppysankareita, heidän varusteitaan ja mitaleitaan ihaillessa. Viereisessä salissa oli myös ihailua ja kuultiin riemukasta naurua rouskulaisten suorituksista, mäkihyppyä sai kokeilla, ampuakin voi, pujottelua harjoitella sekä hiihtoa kokeilla. Monenmoista ”vempelettä” oli tarjolla omien taitojen kokeiluun.

Antoisasta yhdessäolosta tyytyväisinä erosimme. Totesimme, että joka toinen vuosi olevat tapaamiset ovat sellaisia, että näihin saadaan myös nuoria sukulaisia mukaan, joten niitä on varmasti syytä jatkaa. Riku Suokas ansaitsee kauniin kiitoksen kaikesta järjestelystä, meillä oli mukava päivä.

Seuraavan kerran tapaamme Porvoossa heinäkuun lopulla Koiviston-juhlien yhteydessä. meille on siellä jo kokoustila varattu.

Kyselimme toisiltamme
”TUUTHA SIEKII”?!

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

PIENIÄ PÖYRISTYKSIÄ

Toimituksen puhelin soi. Soittaja oli sanojensa mukaan pöyristynyt, koska lehden telakkasuunnitelmia käsittelevässä artikkelissa oli kirjoitettu telakkaa suunniteltavan Koivistoon ei Koivistolle. Äidinkieleltään ruotsalainen Koiviston kirjeenvaihtajamme oli jättänyt sanan Primorsk käyttämättä, mutta taivuttanut paikan nimen käytännön vastaisesti. Pitäisikö tämä pöyristys välittää eteenpäin ja oikaista tekstin tekijää?

On näitä pöyristyttäviä asioita sattunut ennenkin. Ja olen niitä eteenpäin välittänyt. En ole varma kannattiko se. Taannoin Koiviston juhlia järjestettäessä, olimme saaneet saarnaajaksi koivistolaisen jälkipolven edustajan. Hän paneutui saarnaansa, matkusti etäältä juhlapaikkakunnalle, puhui merkityksekkäästä elämästä Koiviston saarilla ja pöyristytti ainakin kirkon takaosan, josta tapahtumaa seurasin. Supina alkoi. Miten saarnamies saattoikin puhua Koivistosta saarena, olihan siellä mannertakin. Eikö sen vertaa tiedä.

Kirkonmenojen jälkeen tapasin puhujan. Tuskin olin ehtinyt tervehtiä, kun jo moitin puhujaa hänen pöyristyttävästä teostaan. Puhua nyt vain omasta kokemuksestaan. Hänen suvussaan Koivistosta oli aina puhuttu saarena, koska he olivat saaresta lähtöisin. Sen sijaan, että olisi tarkistanut tietonsa virallisista lähteistä, hän erehtyi puhumaan oman sukunsa kanssa. Pöyristyttävää. Pyysin kyllä moukkamaisuuttani jälkeenpäin anteeksi, kiitoksen sijaan annoin pahaa mieltä. Turha on kai ihmetellä, miksei tätäkään Koiviston jälkipolven edustajaa ole myöhemmin tapahtumissamme tavattu.

Dynaamisella markkinoitiosastolla työskentelevän työkaverin häävalmisteluja seuratessa huomasin pöyristyväni minäkin: lapsia ei kutsuttu juhliin ollenkaan! Väärin, väärin –ehdottomasti. Sukuun kuulumisen ketjua ei pidä mennä noin sotkemaan. Entä toiset työkaverini, markkinointipäälliköt, jotka eivät Benktskärin majakkavierailun jälkeen halunneet lukea aiheesta lisää ja syventää siten kokemustaan, pöyristyttävää. He eivät haluakaan ajatella ja toimia niin kuin minä ja miten meillä on aina tavattu tehdä. Että kokemus ilman taustafaktaa voisi olla merkityksekäs.

Toisaalta hyvin on maailmassa asiat, kun on aikaa pöyristyä pienistä asioista. Tunne se on sekin. Niin hyvin eivät maailman asiat kuitenkaan taida olla, että pahaa mieltään kannattaisi ehdoin tahdoin eteenpäin välittää. Rauha-mummo, se Penttilän Kaukiaisii vaik ite olkii Mäkeläisii, sen minulle rippivärssyssään opetti: ”Onni on olla hyväntuulen ratas elämän vauhtipyörässä”:

Hartaast´

VOIKUKKASHOW

Taas on tullut vuoden ihanin aika. Luonto on kauneimmillaan. Kaikki mahdollinen kasvaa ja kukoistaa. Linnut laulavat ja pikku poikaset alkavat olla pöntöissä odottamassa ruokaa ja ruokaa... Voi sitä lirkutusta ja viserrystä pihapiirissä.! Aamukin alkaa jo ennen kukon laulua. Ihania pitkiä päiviä, niin valoisia ja keveitä.

Kokonaisia niittyjä on täynnä auringonkeltaisia voikukkia. Tosi kaunista. Miten nopeasti nuo kaunottaret leviävätkään! Kaunis niitty on päivässä vaaleanharmaa haituvapesä, josta tuuli kuljettaa yksittäisiä haituvia metrejä, jopa kilometrejä. Moni päätyy kotipihalle, ja ennen pitkää alkaa voikukkashow.

Jos haluat pitää voikukan kurissa, sinun pitää joka päivä kulkea voikukkaseipään kanssa ja kerätä n. 100 kukkasta kompostiin. Vain sen vuoksi, että myös muut kodin kukat saisivat elintilaa kukkapenkeissämme.
- Olenkin aina pienestä pitäen ihmetellyt, miksi rikkaruohoilla on niin suuri voima ja lisääntymiskyky verrattuna viljeltyjä siemeniä. Myös olen ihmetellyt sitä, miksi samannäköinen rikkaruoho osaa mennä viljellyn pikkutaimen viereen, ettei aina erota oikeaa väärästä.

Rikkaruohokin on opettajamme. Se kertoo, miten hyvä ja paha taistelevat alituisesti sydäntemme maaperästä. Vanhempien ja kasvattajien on kiire seurata, kumpi voittaa pienen ihmisen ajatusmaailmassa, hyvä vai paha. Jos pahan antaa vapaasti rehottaa, pian koko sydän on vaikea saada raiteilleen. Paha lykkää niin paljon vaikutteita ja hyvältä näyttäviä ideoitaan, että pitää olla joka päivä tarkastuskäynnillä ensin tietysti omassa sydämessään ja tarvittaessa myös kasvavien nuortemme sydämessä. Usein nyppimistaito on hukassa ja voi saada pahojakin nimityksiä nuorisolta holhoamisesta ja alistamisesta.

Minulla oli muutama vuosikymmen suuria ”vanhoja poikia” . Kerran kolmessa kaktuksessa oli yhtä aikaa auki 63 vaaleanpunaista kukkatorvea. Vaikka samassa kukassa oli yli kaksikymmentä kukkaa, ne olivat toisilleen kohteliaita ja tekivät tilaa, että jokainen pääsi esille yhtä näyttävästi, ilman tarvetta korottaa omaa kauneuttaan toisten kustannuksella. Niillä oli tunteet. Voikukalla ei näyttäisi olevan tunteita. Se tekee tilaa itselleen kyselemättä. Vertaisin sitä erääseen tuntemaani ihmiseen. Kun hän ilmestyi paikalle, muut lakkasivat olemasta mitään. Hän puhui kovaa ja kaikenaikaa. Ihmiset pitivät hänestä, koska hän oli hauska ja komea. Hän ei ollut kireä eikä katkera, Hänellä ei ollut syyttäviä lauseita eikä ikäviä muistoja. Hän oli ”kylän hyvä, kodin kontio”. Kotiväki tiesi, että hän oli pelkkä loiskasvi, joka ei tuonut koskaan mitään kotiinpäin, eikä hänellä ollut aikaa lapsilleen, eikä pennin hyrrää, vain puhetta ja suunnitelmia, joita ei koskaan alettukaan totetuttaa.

Taivaallinen puutarhuri haluaisi, että meissä kaikissa Hänen lapsissaan olisi hyvä, ystävällisesti sykkivä sydän. Hän haluaisi, että kukin meistä taistelisi pahoja taipumuksiaan vastaan rukouksen ja Pyhän Hengen voimalla. Hän haluaisi, että rakkaus olisi meissä palava toisiamme kohtaan. Nöyryyden valkoiset kukat ovat hänelle mieleen. Joskus voimme unohtaa itsemme ja antaa tilaa toisen kauneudelle. Anteeksipyytäminen ja antaminen vastaavat rikkaruohojen kitkemistä puutarhassa.

Taivaassa saamme sitten nähdä täydellisen puutarhan, jossa jokaisella kukkasella on oma paikka, eikä kukaan meistä ole toisen tiellä. ”Elämän virta juoksee Karitsan istuimesta. Kukkaset kaunihit kukoistaa sen rannoilla”

Kesäterveisin Valma Luukka

Tätimme

Matilda (Tilla) KITULA

s. 13.3.1910 Koivisto Humaljoki
k. 4.5.2008 Porvoo

Lämmöllä muistaen
sisarusten lapset perheineen

Maa on niin kaunis,
kirkas luojan taivas,
ihana on sielujen toiviotie.
Maailman kautta kuljemme laulain,
taivasta kohti
matka vie.

LOTTA SVÄRD

Siunaus toimitettu läheisten läsnäollessa
Kiitämme osanotosta.

Rakkaamme ja tätini

Lahja TÖLLIKKÖ

s. 7.11.1924 Koivisto, Vatnuori
k. 30.4.2008 Porvoo

Kaipauksella muistaen
Tuula
sukulaiset ja ystävät

Sun säilyi muistoissasi Karjala,
sen kaunis kotikylä Vatnuori.
Vaan häipyi hiljaa muistot ajan taa,
nyt nukut ikiunta rauhaisaa.

Siunaus toimitettu omaisten ja läheisten läsnäollessa
Porvoossa 16.05.2008. Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

ISSBN 0780-1289
KUSTANTAJA:
Suomen Koivisto-Seura r.y.
Jäsenlehti
Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 25. päivänä.
Lehteen tarkoitetun ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopulla.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.
Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.
Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.
Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm
Lasten kuvalliset onnittelut 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:
studio@salokanneltoivonen.fi
Muussa tapauksessa paperikopiot ja/tai disketti tai CD-levy sekä valokuvat postitetaan osoitteeseen:
Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.
Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset aina kirjallisena edellämainittuun osoitteeseen. Laita korttiin postitusosoite ja laskutusosoite, mikäli ne eivät ole samat. Tilauksia ei tarvitse uusia.
Seuran jäsenmaksu 20e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 5e.
Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia tullaan julkaisemaan seuran nettisivuilla www.koivistolaiset.net

Jäsenlehden postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi muualle maailmaan +12 e/vuosi
Pankkiyht. Nordea Lahti 109130-305880

Päätoimittaja
Riikka Salokannel, 0400 94 96 95
Toimittajat
Ina Ruokolainen ja Anders Mård
Kuvatoimitus ja taitto
Rami Toivonen, 0400 780 398

Martti Ratia muistelee työtään maailman merillä

Koivistolaissyntyinen merikapteeni Martti Ratia on julkaissut omakustanteena muistelmakirjan Merenkyntäjä. Siinä hän kertoo työstään maailman merillä ja urastaan merimiehenä, joka johti messipojasta merikapteeniksi.

Martti Ratia kirjoitti muistelmiaan neljänä talvena Espanjaan aurinkorannikolla Benalmadenassa ja Turkin Alanyassa. Kotonaan Mäntsälässä hän siirsi jutut tiekoneelle ja edelleen kirjapainoon.

Martti Ratia kuuluu evakossa syntyneeseen koivistolaisen ikäpolveen. Hänen äitinsä Elna oli evakkomatkalla Lahdessa, kun Martti syntyi tammikuun viimeisenä päivänä 1942. Keväällä 1943 hän muutti äitinsä kanssa tämän kotikylään Koiviston Humaljoelle, jonne oli jo siirtynyt äidinäiti ja muita sukulaisia. Isä Mauno Ratia oli rintamalla.

Jälleenrakentaminen käynnistyi, mutta uurastus päättyi kesäkuussa 1944, kun Neuvostoliitto valloitti uudestaan Koiviston. Asukkaat lähtivät lopulliselle evakkomatkalleen.

Martti Ratia kulki perheensä kanssa ensin Viipuriin ja sieltä junalla Lahteen ja edelleen Perniöön.

Mauno Ratia palveli Suursaaressa, jossa myös oli saksalaisia joukkoja. Ensin ne poistuivat rauhanomaisesti, mutta tekivät 14.9. iltahämärissä maihinnousun. Taistelujen aikana vääpeli Mauno Ratia loukkaantui vakavasti päähänsä osuneista kranaatin sirpaleista.

Toivuttuaan jotenkin työkykyiseksi komennettiin Mauno Ratia Haminan Mustanmaan linnakkeelle linnakevääpeliksi 1945.

Perhe muutti melko pian myös linnakkeelle ja Marttipoika sai kosketuksen mereen ja kalastukseen, joka on ollut koivistolaisille vuosisadat tärkeä elementti ja leivän antaja niin kalastuksen kuin purjehtimisen kautta.

Monet Humaljoella asuneista evakoista olivat saaneet uuden asuinpaikan Mäntsälästä Tikkaron kartanon mailta. Vääpelin tehtävistä sotavammojen takia eläkkeelle jäänyt Mauno Ratia haki myös asuinpaikkaa Mäntsälästä. Heille löytyi noin 5 hehtaarin tilan Nummisten Ylikartanon mailta. Näin Mauno Ratiasta ja hänen perheestään tuli mäntsäläläisiä.

Martti Ratia aloitti oppikoulun Kirkonkylässä. Ruotsinkieli oli vaikeaa ja Martti sai siitä ehdot. Perheellä oli olut sodan jälkeen kummiperhe Ruotsin länsirannikolla, Smögen nimisellä saarella asuva kalastajaperhe.

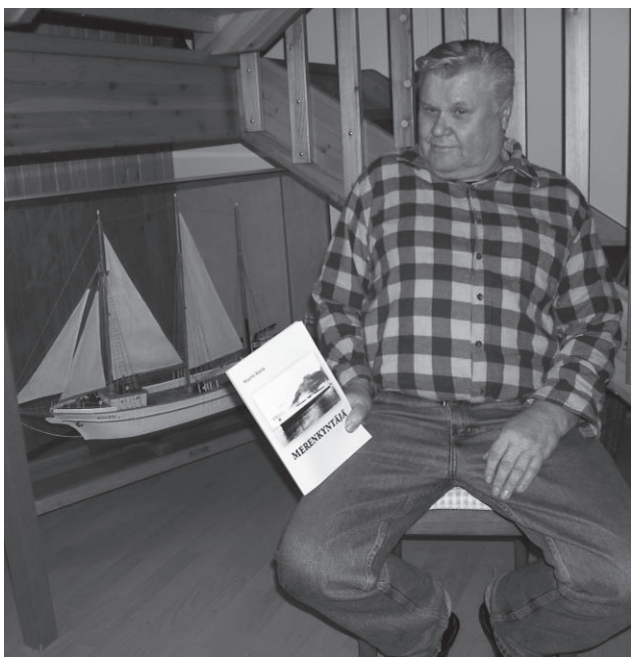

Martti Ratialla on kotonaan pienoismalli kuunari Koivistosta, koivistolaisten kuuluisasta aluksesta. Sen vierelle on merikarhun hyvä istahtaa ja esitellä kirjaansa.

- Äitini kirjoitti heille ja tiedusteli, voisivatko he ottaa minut kesäksi saarelle, jotta oppisin ruotsia. Vastaus oli myönteinen ja matkasta Ruotsiin tuli minulle seikkailumatka. Siitä asti olin kiinnostunut muista maista ja ihmisistä, Martti kertoo.

Kieliopinnoista oli apua ja Martin ja ruotsalaisen perheen kesken syntyi pysyvä ystävyysside. Martti oli saanut kesän ja muiden vierailujen aikana tuntuman kalastukseen ja suureen mereen. Kokemukset Pohjanmerelle viitoittivat myös ammatin valintaan.

Kun Martti lopetti keskikoulun keväällä 1959, lähti hän hakemaan laivapaikkaa Helsingistä. Hän oli alaikäinen ja tarvitsi vanhempiensa suostumuksen saadakseen merimiespassin. Lyhyen empimisen jälkeen nimet laitettiin passihakemukseen.

Martilla oli maissa jo lupaava työpaikka Uuden Suomen kirjapainossa, mutta merimiesammatti kiinnosti. Hän jonotti laivapaikkaa merityövälityksessä ja oli aina paikalla, kunhan vain vuorotöiltään ehti.

Lopulta vuonna 1960 tärppäsi. Tarjolla oli kaksi laivaa, joista jonossa ennen Marttia ollut työhakija valitsi matkustajalaiva Ariadnen ja Martille jäi rahtia kuljettanut ms Panny. Näin alkoi mäntsäläläisnuorukaisen ura merellä.

Työura vei nuoren miehen eri puolille maailmaa, lähivesiltä kauas Persianlahdelle saakka. Kokemuksen ja ammattitaidon karttuessa suuntautuivat matkat yhä kauemmas, joten maailmaa tuli nähdyksi. Kirjassa on kerrottu monta mielenkiintoista tarinaa.

Merimieskirkot olivat tärkeitä paikkoja, koska niissä tapasi muita suomalaisia ja sai lukea suomalaisia lehtiä. Ilokseen löysi Martti Ratia maailmalta Koiviston Viestinkin. Se lukeminen lämmitti erityisesti.

Vuonna 1971 sai vapaalla ollut Martti Ratia pikakomennuksen laivalle Helsinkiin, kun presidentti Kekkonen tuli saunomaan ystäviensä kanssa.

Martti Ratia on kirjannut tarkasti työvuosiensa tapahtumia ja niistä avautuu mielenkiintoinen maailma, joka on vieras "maakravuille". Kirjan sivuilta kuvataan aikaa, jolloin tekninen kehitys meni myös merenkulussa huimasti eteenpäin.

Martti Ratia ei ole katunut ammatinvalintaansa, vaikka aluksi työ oli kovaa. Hän oli valintansa tehnyt. Hän opiskeli ammattiaan Kotkan ja Rauman meriopistoissa. Ensin oli vuorossa aliperämiestutkinto Kotkassa ja myöhemmin Raumalla yliperämiestutkinto ja kaksi vuotta myöhemmin merikapteeniluokka, jolta hän valmistui merikapteeniksi.

Vuonna 1973 hän siirtyi luotsin tehtäviin, joista hän jäi eläkkeelle 1997.

Mäntsälään Martti Ratia siirtyi 1981 ja rakensi tänne omakotitalon. Hän toimi 13 vuotta Mäntsälän Koivistolaisten puheenjohtajana ja kymmenen vuotta matkanjohtajana.

Kuva ja teksti Kurt Ratia
Haastattelu ollut
Mäntsälä-lehdessä 12/2007.

Rakkaamme

Seppo Antton KARHU

s. 10.10.1943 Koivisto
k. 28.4.2008 Askola

Syvästi kaivaten
Terttu
Petri
Päivi, Henry,
Patrik, Leila
veljet ja sisko perheineen
sukulaiset ja ystävät

Emme arvanneet
aamuna keväisen,
että oli se päiväsi viimeinen,
ei lähtöäs todeksi uskoa voi,
sua emme vielä antaneet ois.

Hellästi heittäkää arkulle multaa,
siellä on vaari, siellä on kultaa.
Patrik ja Leila

Siunaus on toimitettu.
Lämmin kiitos osanotosta.

– Puheenjohtajalt` iteltää –

Kesän kohokohdat lähestyvät.

Tämän numeron ilmestyessä Karjalan liiton kesäjuhlat ovat jo ohi. Turun seudun koivistolaiset edustivat kunniakkaasti Suomen Koivisto Seuraa kuten niin monena vuonna aikaisemminkin, lämmin kiitos siitä heille. Juhannuksena suomalaiset pakenevat mökeilleen vetten ääreen. Saa nähdä, milloin juhannusta voidaan viettää omilla rannoilla Koivistolla.

Tänä juhannuksena Koiviston nykyhallinto Primorskin kaupunki on kutsunut Suomen Koivisto Seuran edustajia vieraakseen viettämään kaupungin perustamisen 740 vuotisjuhlia. Seuraa edustaa johtokuntamme jäsen Seppo Mäkinen vaimoineen. Juhlat ovat juhannuspäivänä 21. päivänä kesäkuuta. On mielenkiintoista kuulla, minkälaisen historian kaupungin perustamisesta venäläiset esittävät. Seppo on luvannut kertoa tästä ja muistakin juhlan tapahtumista Koiviston Viestin palstoilla. Vastaavasti Primorskin kaupunginjohtaja ja kaupunginvaltuuston puheenjohtaja ovat ottaneet kutsumme vastaan ja osallistuvat kesäjuhliimme 26. ja 27. heinäkuuta.

Suomen ympäristökeskuksella (SYKE) on ollut Luoteisvenäjällä kaksi projektia, joita on toteutettu myös Leningradin Oblastin alueella. Pyrkimys on kehittää luonnonsuojelualueiden verkostoa ja tehdä siinä yhteydessä biodiversiteettitutkimuksia. Pietarilaisen Komarovin instituutin tutkija Jelena Glazkova on tehnyt Koiviston saarten kasvillisuutta koskevaa julkaisua. Hänen tarkoituksenaan on jatkaa kasvillisuustutkimuksia Viipurinlahden saarilla. Helsingin Yliopiston Kasvimuseo on ollut mukana tässä työssä. Kun vietämme seuran ja säätiön 60 vuotisjuhlia 20 päivänä syyskuuta, meillä on ollut ilo saada juhlaesitelmän pitäjäksi Kasvimuseon johtajan professori Pertti Uotilan. Hänen esityksensä otsikko on "Koiviston kasvimaailmaa ennen ja nyt". Mielenkiinnolla jäämme odottamaan uusimpia tutkimustuloksia Koiviston alueelta.

Sitä odoteltaessa toivotan kaikille seuran jäsenille ja lehden lukijoille oikein hauskoja Juhannusjuhlia ja lämmintä ja aurinkoista kesää.

Jarmo Ratia

Suomen Koivisto-Seura r.y.
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksi
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liitty vää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jarmo Ratia
Museokatu 24 A 20, 00100 Helsinki
puh. 09-447 748, 040-745 2627
Varapuheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Sihteeri, Marja-Leena Montonen
Susisuontie 36, 06200 Porvoo
puh. 019-668 811, 040-500 5026
varalla Riitta Nurmi, Porvoo
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Vitikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Pertonpolku 11, 48410 Kotka
puh. 05-228 5621
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 09-455 0501
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj
07190 Halkia
puh. 019-664 8112
Hallituksen muut jäsenet:
Hannu Veijalainen, Lahti. 03-228 5621
varalla Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Anjalankoski. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Virpi Huhtanen, Espoo. 0440-501 806
varalla Risto Kaukiainen
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Koppinen, Espoo
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
Intiankatu 11, 00560 Helsinki
puh. 09-797 011
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397

koivisto-saatio@kolumbus.fi

Koivisto´ Juhlat Porvoos´ heinäkuu lopul´ 26.-27.7.2008

Porvoon Koivisto - juhlien ohjelma

Lauantai 26.7.2008

10.00 Suomen Koivisto Seura ry:n johtokunnan kokous
11.00 Koivisto-säätiön kokous
12.00 Lipunnosto
12.00 - 17.00 Ruokailu
12.15 Näyttelyiden avajaiset
Palkintojen jako
12.30 Torvisoittokunnan konsertti (kaupungintalon portaat)
12.30 - 16.00 Suku- ja kyläkokoukset
12.30 - 15.00 Piilenheitto
14.00 Nukketeatteri Ruma ankanpoikanen
16.00 Muistojen ilta
Muistelemme Karjalaa ja Koivistoa sanoin ja sävelin
20.00 Näytelmä Viimeiset kuunarit, sisäänpääsymaksu 10 €
kirjoittanut Kirsti Manninen, ohjaus Helge Teikari
20.00 Iltapala ja piilenheiton palkintojen jako
21.00 Iltakirkko (koulun auditorio)

Sunnuntai 27.7.2008

10.00 Juhlamessu
11.00 - 14.00 Ruokailu
12.30 - 14.00 Suku- ja kyläkokoukset
14.30 Pääjuhla

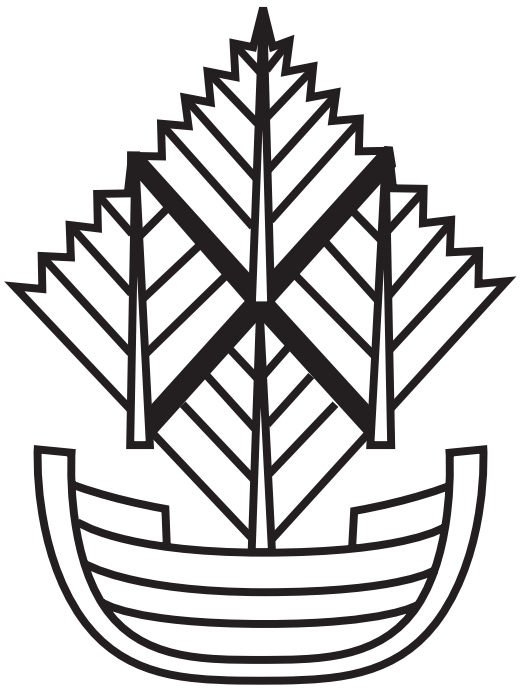

Ajo-ohje Koivisto-juhlille Porvooseen

Helsingistä:
Poistutaan moottoritieltä liittymästä 60 Porvooseen, ajetaan keskustaan päin Mannerheiminkatua, sillan yli, heti oikealle Runeberginkadulle, seuraavasta oikealle Lundinkadulle, (vasemmalla paikoitus P), käännytään vasemmalle Jokikadulle ja jälleen heti vasemmalle Raatihuoneenkadulle.

Loviisasta:
Loviisantien liikennevalojen jälkeisestä risteyksestä vasemmalle ja heti oikealle Wittenberginkadulle, viistosti oikealle Aleksanterinkadulle, oikealle Piispankadulle ja seuraavasta vasemmalle Raatihuoneenkadulle. (Paikoitus Aleksanterinkadulta vasemmalle Piispankadulle, paikoitusalue P korttelin puolivälissä vasemmalla puolella).

Inva-paikoitus juhlapaikan vieressä, P1, Piispankadulla.

Juhlapaikan osoite on Linnankosken lukio, Raatihuoneenkatu 7, kauppatorin vastakkaisessa kulmassa.

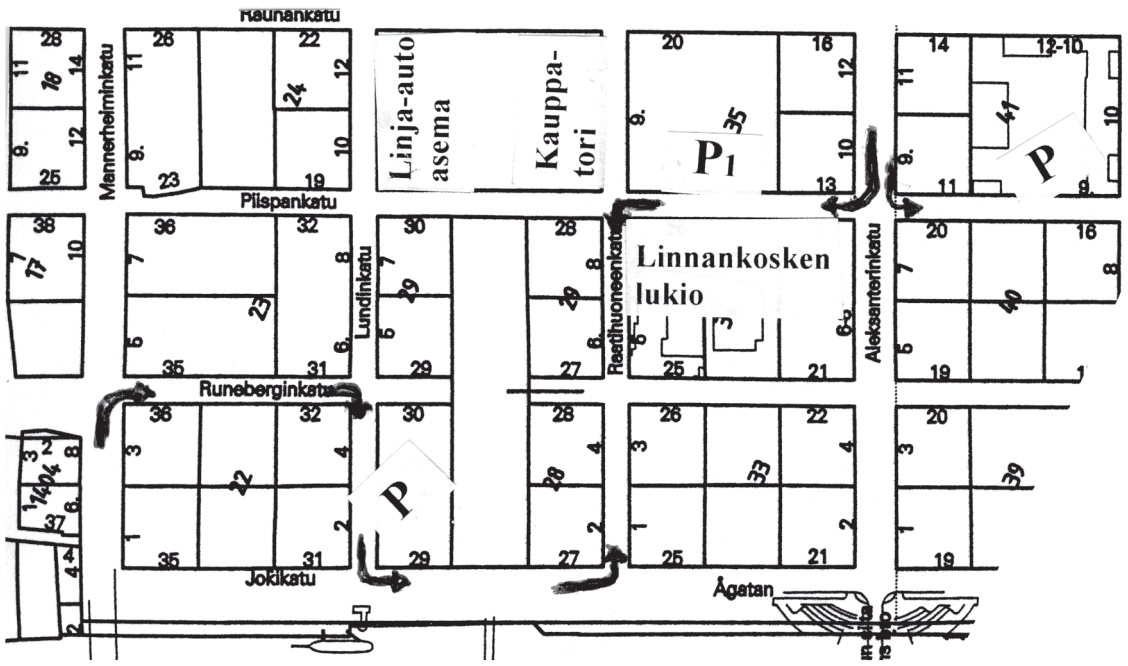

Historiaallinen Porvoo Koivisto-juhlien näyttämönä

Koivistolaiset kokoontuvat heinäkuun lopulla 60. pitäjäjuhlilleen Porvooseen.

Yksi juhliin liittyviistä monista tapahtumista tultaneen näkemään ja kuulemaan Porvoon kaupungintalon edessä. Lauantain ohjelmaan kuuluu nimittäin torvisoittoa keskeisellä paikalla aivan torin viereisen Porvoon kaupungintalon edustalla. Samalle paikalle sadat porvoolaiset kerääntyivät osoittamaan suosiotaan Ruotsin kuningasparille ja erityisesti prinsessa Victorialle, kun kuninkaalliset viitisen vuotta sitten Tasavallan Presidentin seurueen kanssa vierailivat Porvoossa. Arkkitehti Sjöströmin luoma renesanssityylinen kivirakennus, ns. uusi raatihuone valmistui v. 1893, sen jälkeen, kun Porvoon suurpalon yhteydessä 1760 vanha, nykyisin Vanhassa kaupungissa kaupunginmuseona toimiva, rakennusmestari Flensborgin rakentama raatihuone oli alkanut vajota. Kun Porvoon palossa kaupungin 293 rakennuksesta oli tuhoutunut 202, pormestari, valtiopäivämies Gabriel Hagert rakennutti palaneen puisen raatihuoneen tilalle uuden kivestä. Se aiottiin uuden valmistuttua hävittää, mutta Aug. Eklöfin alotteesta siitä tehtiin museo v. 1897. Joitakin vuosia sitten Kaupungintaloakin jouduttiin oikaisemaan perustuksia paaluttamalla, koska

sen joenpuoleinen pääty oli vajonnut useita kymmeniä senttejä.

Juhlien päätapahtumapaikka.

Linnankosken lukio on torin kulmalla aivan Kaupungintalon naapurissa. Kuten nimikin kertoo, sen perustamiseen liittyy hyvin läheisesti "Laulu tulipunaisesta kukasta" -romaanin (1905) kirjoittanut Johannes Linnankoski (Vihtori Peltonen). Alun kolmekymppinen Linnankoski (s. 1869) oli perustamassa kannatusyhdistystä, joka aikaansai suomenkielisen yhteiskoulun syntymisen Porvooseen 1895. Yksikerroksisen koulutalon rakennushirret lahjoittivat lähiseudun talonpojat. Rakennus tuhoutui tulipalossa joulukuussa 1951. Koulun poikien voimistelunopettaja Tuomo Heikura olikin jo useasti ehtinyt toivoa, että " palaisi viimein tuo vanha lato". Koulutyö jatkui evakossa lähinnä silloisen Linnankosken puiston (nyk. Kaupunginpuiton) viereisessä puutalossa. Koulun pitkäaikaisin, useita vuosikymmeniä koulua johtanut rehtori Armas Takala sai aikaan jo kahden vuoden kuluttua uuden kivisen koulurakennuksen valmistumisen (1953) vielä ennen eläkkeelle jäämistään.

Ensimmäinen koulun rehtori oli nimeltään Fanny Bergroth. Koulu sai ylioppilastodistusten anto-oikeuden 1902. Ensimmäisten ylioppilaiden valmistuessa keväällä 1911 koulussa oli opettajia 14 ja oppilaita 192. Ylioppilaita valmistui tuolloin 10. Vuoteen 1975 koulu toimi nimellä Porvoon yhteislyseo. Tänä keväänä koulusta kirjoitti ylioppilaaksi

Majoitus

Huoneita on rajoitettu määrä, joten kannattaa toimia ajoissa. Parissa hotelissa on häätilaisuus samana viikonloppuna.

Koivisto-juhlien ajaksi voi majoitusta varata seuraavista paikoista:

Hotelli Onni
Kirkkokatu 3, Porvoo
puh: 019/534 8110
2-hengen huone maksaa 180€. Juhlapaikalle n.500m

Hotelli Haikon Kartano
Puh:019/57601
Yhden hengen huone 91€, 2-hh 140€.
Haikon Kartano on 7km juhlapaikasta

Hotelli Porvoon Mitta
Jokikatu 43, Porvoo
Puh: 019/580131
makuuhuone+olohuone 130€, makuuhuone+olohuone+sauna 160€,
Juhlapaikalle n. 1 km.

Hotelli Seurahovi
Rauhankatu 27, Porvoo
Puh: 019/54761
1-hengen huone maksaa 84€, 2-hh 90€. Juhlapaikalle n.100m

Hotelli Sparre
Piispankatu 34, Porvoo
Puh: 019:584455
1-hengen huone maksaa 75€, 2-hh 90 €. Juhlapaikalle n.100m

Motelli On Line
Pienteollisuustie 2
Puh: 019/548799
Yhden hengen huone 38€, 2-hh 50€.
Juhlapaikalle n. 5km.

Uusi Maatila majoitus
Hinnat 30-40 € noin 17 km juhlapaikasta
Mauno Myrttinen puh 0400 - 417 701
Sorvasuontie 601
07590 Huuvari

Maire Sainio, Kannakselaistytöstä evakoksi tynkä-Suomeen

Vuonna 1917 syntynyt Maire Sainio on kirjoittanut omaelämänkerran. Kirja kertoo Maire Sainion lapsuudesta ja nuoruudesta Kannaksella, toiminnastaan lottana sodan aikana ja muutosta Suomen nykyiselle alueelle. Siellä alkoi arkinen elämä pankkivirkailijana, lakimiehen vaimona ja kolmen pojan äitinä. Myöhempää elämää sävyttivät asteittainen vaurastuminen, ulkomaanmatkat ja lukuisat luottamustoimet.

Koivistolaisille kirjan tekee mielenkiintoiseksi rautatieläisperheen muutto Koivistolle. Perheen isä oli saanut asemamiesten esimiehen paikan Koivistolta, jossa aloitti ensimmäisenä päivänä kesäkuuta 1925. Sisämaasta muuttanut laihanlainen tyttö tutustui Koivistolla ensinnä kylmään toukokuiseen merituuleen. Äitiään uhmaten hän piti takkia alati palellen tuulen suojana vielä kesäkuussakin.

Meri-ilmaan ja rantaan tyttö kuitenkin tottui. ”Siksi olikin tapaus, kun eräänä kauniina sunnuntaiaamuna äitini sanoi, että nyt mennään rantaan koko päiväksi ja otetaan eväät mukaan. Se oli suurenmoista. Pojat pantiin molemmat istumaan lastenvaunuihin ja korissa olivat eväät, ja minä hyppelin siellä ja täällä ja olin kovin innostunut. Meillä ei ollut kiirettä, ja samalla me uteliaina katselimme maisemia, jotka vielä vaikuttivat meistä vierailta. Rannalla oli jo paljon muita ihmisiä, oli tuttuja rautatieläisiäkin. Ranta oli pitkä ja leveä ja hyvin sinne mahtui. Riisuin nopeasti kengät ja sukat jalastani ja juoksin veteen. Hiekka oli kullankeltaista ja hienoa, vesi läpikuultavan kirkasta ja lämmintä. Voi miten ihanaa olikaan elämä”.

Koulunkäynti Koivistolla alkoi kiertokoulun sijalle perustetusta alakoulusta. Koska omaa koulurakennusta ei alakoululle ollut, käytiin koulua iltapäivisin. Kirkonkylän koulu oli alun perin suunniteltu vain neljäluokkaiseksi. Mieleenpainuvia hetkiä olivat joulujuhlat ja tärkeitä ystävät. Itse koulunkäynti kuvattiin pitkäveteisenä saman asian ikuisena jauhamisena. Kouluvuosien kuvaus on kulttuurihistoriaa aidoimmillaan.

Työuransa Maire Taberman aloitti Kansallis-Osake-Pankin Koiviston konttorissa harjoittelijana, kesäsijaisena pian pankkivirkailijana. Työn vastapainoksi liikunta, pesäpalloilu, naisvoimistelu ja lottatoiminta toivat vaihtelua virkanaisen elämään.

Mainilan laukaukset muuttivat Mairenkin elämän. Tairamon perheen äiti ja sisaret lähtivät pois Koivistolta, Mairen jäädessä Koivistolle keskuslotaksi. Lopulta tuli Koivistolta lähtö Viipurin kautta Helsinkiin ja uuteen elämään.

181 nuorta ja iltalinjalta 20 aikuista. Lukiossa opiskelee nyt n. 600 oppilasta. Koulun uuden laajennusosan juhlasaliin mahtuu n. 800 henkilöä. Koulun rehtorina toimii Airi Leiviskä.

Linnajoki

Koulusta parin korttelin päässä virtaa joki, joka on antanut kaupungillemme nimenkin: Borgå, Linnajoki - Porvoo. Saman niminen on Porvoon suomenkielinen yläkoulukin, missä edelliset Porvoossa pidetyt Koivisto-juhlatkin pidettiin. Porvoon perusti Ruotsin kuningas Maunu Eerikinpoika "Liehakko" v. 1346. Porvoo oli Turun jälkeen Suomen toiseksi suurin kaupunki vielä 1720, jolloin asukasluku oli noussut 1700:aan. Uudenkaupungin rauhan (1721) jälkeen Viipurin piispanistuin siirrettiin Porvooseen ja parisataa vuotta myöhemmin täältä edelleen Tampereelle. Mutta Porvoon keskiaikainen kivipyhättö säilyi Tuomiokirkkona, kun perustettiin ruotsinkielinen hiippakunta, Borgå stift. Tuhopolton vakavasti vaurioittaman kirkon korjaustyöt alkavat olla lopullaan, mutta ensimmäisiä katselmuksia korjatussa kirkossaan seurakuntalaiset pääsevät suorittamaan vasta syksyllä.

Joki on kautta aikain ollut Porvoon verisuoni. Sitä pitkin on vainolainen, milloin viikingit, milloin tanskalaiset tai venäläiset, hyökännyt hävittämään kaupunkia. Viidesti ovat viholliset polttaneet sen. Mutta joki on myös ollut elämää tuonut yhdysside, jota pitkin suurliikemiesten kuten Askolinin, Stockmannien ja Sneckenströmin laivat ovat vieneet suomalaisia tuotteita ulkomaille ja tuoneet kaupunkiin suolaa ja muita asukkaille tarpeelisia tuotteita. Nykyään satamasta lähtee useita laivoja risteilyille saaristoon. "Runebergilla" ja nopeammilla moottorialuksilla voi matkustaa mukavasti Helsinkiin koko kesän ajan. Pienellä Borgå -barkassilla voi tehdä alle tunnin kestävän jokiristeilyn jokea ylä- ja alavirtaan.

Runebergin koti

Aivan juhlapaikkamme lähituntumassa, Aleksanterinkatu 3:ssa, on yksi suosituimmista turistikohteistamme, arkkitehti Gustafssonin 1845 rakentama Runebergin koti. Kansallisrunoilija asui siinä 25 vuotta kuolemaansa 1877 asti. Runebergit muuttivat Porvooseen jo 1830-luvun alussa, ja Maamme-laulun samoin kuin Vänrikki Stoolinkin tarinat runonero kirjoitti jo Rihkamakadun pienessä puutalossa, jonka läheisyydessä on Fredrika-rouvalle omistettu pieni puistikko.

Rihkamakadun kodissa Suomen ensimmäinen suuri naiskirjailija synnytti kaikki poikansakin. Runebergin koti on ns. Empire-korttelissa, jonka ruutuasemakaavan laati Helsingin Tuomiokirkon ympäristön monumentaaliset rakennukset luonut C. L. Engel. Empire-kaupunginosan huomattavin kivirakennus on parin korttelin päässä juhlapaikasta sijaitseva Borgå Gymnasium. Sen, (ruotsinkielisen) lukion, missä Runebergin toimi latinan ja kreikan opettajana ja yhteen aikaan rehtorinakin, on suunnitellut E. B. Lohrmann. Äskettäin suurella rahalla korjatun rakennuksen pihamaata saavat juhliemme vieraat käyttää rehtori Monica Johanssonin suosiollisella luvalla autojen parkkipaikkana.

Näsin kartano

Matkoillaan Viipuriin ja Pietariin Ruotsin hallitsijat ajoivat Kuninkaantietä pysähtyen lepäämään Porvoossa. Porvoolaisia perustamaansa Helsinkiin hoputtanut Kustaa Vaasa vieraili Porvoossa 1555. Myös Kaarle IX Kustaa ja Kustaa II Adolf ovat käyneet Porvoossa. Yleensä hallitsijat yöpyivät Näsin kartanossa, joka seisoo Mannerheiminkadun sillan kupeella nousevalla mäellä. Porvoon valtiopäiville 1809 saapunut tsaari Aleksanteri I majaili sen sijaan Vanhassa kaupungissa Jokikadun varrella kauppias Erik Solitanderin rakennuttamassa Porvoon "Linnassa", jossa nykyisin asuu muusikko "Remu" Aaltonen. Talo oli vähällä tuhoutua tulipalossa pari vuotta sitten, mutta on nyt saatettu entiselleen.

Juhlille saapuvat vieraat eivät varmaankaan ehdi eri tapahtumien vuoksi tällä vierailullaan juurikaan tutustua Porvoon nähtävyyksiin. Toivottavasti ensi vuoden suurten Porvoon maapäivien juhlatatapahtumien aikana mahdollisimman moni pääsee palaamaan Porvooseen.

Martti Piela

Meijän koulu

Kansakouluja oli jo kymmeniä maassamme ja Koivistollakin muutamia. Innokkaimmat koulujen perustamisen kannalla kylissä olevat maakauppiaat ja tällainen mies Härkälässä oli talonpoika-kauppias Jooseppi Virkki.

Hän oli valistunut mies, oli lukukirjoitus- ja laskutaitoinen. Hänelle tuli sanomalehti, jota hän luki kotiinsa kokoontuneille kyläläisille. Näitä taitoja hän halusi antaa muillekin ja erikoisesti nuorille. Niinpä hän kutsui kotiinsa kyläläisiä 1.7.1888 ja siellä päätettiin koulun rakentamisesta. Talkoilla tuotiin hirsiä ja isäni isä Mikko Hilska luovutti tarvittavan maa-alueen. Kerrotaan että Jooseppi pisti töpinäksi, ja niin 1.10.1889 vietettiin juhlallisia vihkiäisiä. Ohjelmassa oli muun muassa Kirkollisen lauluryhmän neliäänistä laulua, joka oli harvinaista kuultavaa ainakin näin maalaiskylässä. Jooseppi Virkki kuului myös kirkkovaltuustoon, joten hänellä oli suhteita saada tällaisia esiintyjiä vihkiäisiin. Koulun ensimmäinen opettaja oli Kaarle Fredrick Enbergen ja oppilaita oli 45, muutama naapurikylistä. Ensimmäiset oppilaat saivat istuttaa nimikkopuunsa koulun taakse ja puut olivat etupäässä kuusia. Evakkoon lähdön aikana ne olivat jo komeita tukkipuita.

Koulu oli ollut toiminnassa noin 20 vuotta, kun vanhempani menivät kouluun. Silloin eivät vielä kaikki vanhemmat lähettäneet lapsiaan kouluun peläten, että lapsi oppia saadessaan ei enää jatkaisikaan vanhempiensa ammattia. Oppivelvollisuuslaki tuli voimaan 1921. Kansa oppi lukuja kirjoitustaidon ja puumerkit jäivät pois käytöstä.

Härkälään perustettiin nuorisoseura ”Yritys” vuonna 1902 ja sen toiminta keskittyi koululle. Koululla oli vaatimaton kirjasto, ja sieltä ei juuri kirjoja lainattu, vaan otettiin jokin kirja, jota lukutaitoiset lukivat ääneen ja toiset kuuntelivat. Laululeikkejä leikittiin ja jos opettaja oli sen verran musikaalinen, että pystyi harjoittamaan kuorolaulua, niin sellaistakin toimintaa oli.

Isän vanhin veli oli rakentanut talonsa koulun pohjoispuolelle. Hänen muutettuaan Makslahteen, osti Konsta Iitti tämän talon, kun tuli poltti hänen kotinsa. Näin heidän tyttärellään Aunella oli koulu nurkan takana. Kun isä perusti perheen, rakensi hän talonsa koulun eteläpuolelle ja meillä ei ollut sataakaan metriä koulun pihalle. Meidän talo oli kylän nuorimpia, vain 13 vuotta vanha, kun evakkoon jouduimme. Ennen kuin itse aloitin koulunkäynnin, katselimme usein veljeni kanssa aidan raosta, kun oppilaat olivat välitunnilla.

Härkälän koulu oli supistettu kansakoulu. Siellä ei ollut alakoulua ollenkaan, vaan koulun aloittavat lapset kävivät elokuussa muutaman viikon ”pieniikoulua” ja kun huhtikuussa loppui kansakoulu, toukokuussa jälleen muutaman viikon ja näin lapset saivat tarvittavan alkeisopetuksen.

Minkälaiseen kouluun me tulimme? Silloin vielä oli puuportaat ulko-ovelle suoraan, myöhemmin sivulla ja sementtiset. Ulkoeteiseen tultaessa oikealla oli kello, jota järjestäjä soitti välitunnin päättyessä. Kello oli kuin pienoiskirkonkello, olisikohan sekin ollut malminen, oli se ainakin painava ja sen ääni kuuluva. Samassa nurkassa säilytettiin myös poikien kiekkoa ja kuulaa sekä pesäpalloa ja kevyempää palloa, jolla pelattiin neljäämaalia.

Ulkoeteisestä tultiin tampuuriin eli lämmineteiseen, jossa oli kummallakin seinällä naulakot oppilaita varten. Perällä vasemmassa nurkassa oli pystyuuni, jota talvella lämmitettiin ja oikeassa nurkassa oli juomapaikka, jossa oli kannettava vesi. Keskelle jäi ovi , joka vei poikien käsityöluokkaan, ja tässä ovessa oli juliste ”Älä sylje lattialle, yskiessä peitä suu nenäliinalla!”

Tämä samainen juliste on ollut kaikissa julkisissa laitoksissa vuosisadan alkupuoliskolla, sillä silloin kansantautina oli keuhkotauti eli tuperkeli ja se levisi pisaratartuntana. Tämä juliste jäi oveen, kun vuonna 1939 evakkoon lähdettiin.

Oikealta meni ovi luokkaan ja siinä heti vasemmalla puolella oli kaksi pystyuunia ja molempia lämmitettiin talvella. Oikealla säilytettiin karttoja ja karttatelinettä. Siellä oli myös kaappi, jonka yläosassa oli lasiovet. Kaapissa säilytettiin opetuksessa tarvittavia välineitä ja siellä olivat myös täytetty varis ja orava. Kaapin päällä oli Uno Cygneuksen kipsinen pää. Edessä oli koroke ja siinä opettajan pöytä ja takana seinällä musta taulu. Sitten oli urkuharmoni ja sen takana ompelukone tyttöjen käsitöitä varten. Seinää vasten oli vielä kaappi, jossa opettaja säilytti koulutarvikkeita, vihkoja, kyniä ym. Siellä oli myös mustepullo, sillä yläluokilla kaunokirjoitus kirjoitettiin musteella. Luokassa oli kolme riviä kahdenistuttavia pulpetteja ja rivien pituus riippui oppilasmäärästä. Takaseinän vierustalla oli pitkät penkit ja vielä kaappi lainakirjoja varten. Kirjat oli tarkoitettu vain oppilaille.

Uunien ja kirjakaapin väliin jäi kaksipuoleiset ovet, jotka yhdistivät koululuokan käsityö ja voimisteluluokkaan. Takaseinällä oli puolapuut ja keskellä luokkaa oli kattoon kiinnitetty kaksi paksua köyttä, joissa voi kiipeillä. Sen lisäksi oli vielä tanko leuanvetoa ja silmukoiden tekoa varten. Höyläpenkkejä oli kaksi ja luokassa oli myös hella, jota tarvittiin liiman sulatukseen poikien käsitöissä.

Siihen aikaa käytiin koulua joka päivä, sunnuntaisi oli vielä pyhäkoulu, ja harva oppilas kieltäytyi pyhäkoulusta.

Liikunta oli hyvin voimakkaasti esillä koulutunneilla ja vapaa-aikana. Välitunnilla pelattiin neljää maalia ja talvella hypittiin kittilää ja käytiin mäessä. Villasen Kalle löiden kanssa. Yläluokalla ja alaluokalla oli omat leikkinsä ja jännitti aina miten esitys onnistuu. ”Lumihiutaleet leijuu

ali- ar- vioi meidän tyttöjen mäenlaskutaitoa ja lauloi meille:

Atlantin valtameri kuohuu, kuohuu. Tytöt kun laskee niin huojuu, huojuu.

Kyllä sitä laskettiin niin Hietahon kuin Holhovan mäet ja harvoin niitä akkoja tuli.

Opettaja pyysi ainekirjoitustunnilla kirjoittamaan runon mäenlaskusta ja minun runoni kuuluu seuraavasti, vaikka aivolokeroissa on yhden riimin lukko:

Mäenlasku on eri kivaa hei
Huolia siinä tunne ei.
Päätä huimaa kun alas laskee
Tuuli tuima kun vastaan kaskee.

Koittaessa päivä uus,
Ja kellon saapuessa kuus
Jälleen kohdataan.

Koulujen välillä kilpailtiin joka syksy yleisurheilussa ja talvella hiihdettiin. Noista kilpailuista saadut lusikat ovat vieläkin tallella.

Ja sitten ne koulun juhlat, kuusijuhla oli kovasti kyläläisten suosiossa. Aina tultiin laulamaan ja kuuntelemaan joululauluja ja lasten ohjelmaa. Silloin olivat ovet käsityöluokkaan auki, ja näin saatiin lisätilaa. Koulu oli täysin valaistu, kuusi oli ikkunan alla ja kuusessa elävät kynttilät, jotka loistivat kuin kutsuen väen juhlaan.

Tytöillä oli uudet mekot ja pojilla uudet villapaidat ja kaikkien silmät loistivat kilpaa kynttiä niin hiljalleen” Oli juhlallista.

Kevätjuhla oli myös paljon ohjelmaa sisältävä juhla runoineen ja lauluineen. Silloin oli jo rinnassa tunne iloisesta ja huolettomasta kesästä. Suvivirsi, tämä ruotsalaisen Israel Kolmodin 1697 säveltämä ja E Cajanuksen suomeksi sanoittama virsi, tuli virsikirjaan vuonna 1701. Niin kauan kuin on Suomessa kouluja käyty ja edelleenkin, lähtevät oppilaat Suvivirren saattamana kesälomalle.

Ennen syksyä 1939 oli koko Eurooppa liikekannalla, mikä tuntui myös meillä. Rauhattomuus lisääntyi ja koulut lopettivat toimintansa. Joulukuun alussa tuli lähtö evakkoon. Miltä mahtoi tuntua koulusta, kun tutut äänet ja askeleet hävisivät ja tilalle tuli vieras, outo kieli ja raskaat askeleet? Noin kaksi vuotta tätä aikaa kesti, ennen kuin pääsimme palaamaan kotiseudulle uudelleen. Koulu oli jälleen se keskeinen paikka, jossa kokoonnuttiin. Koululle tuli posti, ja perhe, jonka koti ei vielä ollut asumiskunnossa, sai sijan koululla. Nuoriso kokoontui opintokerhoon ja kyllä laulu ja nauru raikuivat. Myös tanhut ja leikit leikittiin ja iloinen mieli oli jokaisella. Tätä ei kuitenkaan kestänyt kauan, kun jälleen sodan äänet kumisivat kaukaa. Se tiesi uutta lähtöä.

Vuosikymmenien takaa tuli lupa päästä synnyinseudulle käymään. Jännittyneenä matkustimme katsomaan, miltä siellä kaikki näyttää. Kun kukin näki kotinsa ja sen kunnon, oli murheen kyynel monenkin silmänurkassa. Koulu oli vielä pystyssä, mutta vähitellen alkoi sen riisuminen. Milloin oli ikkunat poissa, vuorilaudat revitty ja lopuksi jäi vain kasa romua. Melkein päivälleen 50 vuotta oli sitä hyvää rauhan aikaa, kun koulu sai toimia meidän kaikkien hyväksi.

Seisoit uljaana koulun syrjällä seuraten kylän elämää ja eläytyen sen toimintaan. Härkälästä lähti evakkoon vuonna 1939 205 kyläläistä kertoo Alekka-Salomon Villanen. Näistä vielä on 43 jäljellä.

Näin katoavaista kaikki on.

Onerva Hilska

Karjala-myymälä Karjala-tuotteiden erikoisliike
Tilaa ilmainen kuvastomme
Puh. 05-541 4650, Kauppakatu 41, Lappeenranta
www.kareliaklubi.com — kauppa@kareliaklubi.com.

MATKATOIMISTOPALVELUT RYHMILLE, TILAUSAJOT
PORNAISTEN MATKAILU OY
P. 019-664 7269, 0400-184 899 07170 PORNAINEN

Suomalaista puutavaraa
- tärkeintä on hyvä laatu,
HAVESA
HAMINAN VEISTOSAHA OY
HAVESA TIMBER OY
TANTTUTIE 6, 49460 HAMINA, Puh.: (05)7575 200, Fax.: (05) 7575 250
E-mail: havesa.timber@havesa.fi www.havesa.fi

KOIVISTON AUTO
www.koivistonauto.fi

SÄHKÖURAKOINTI KIIKKA & KONTTILA OY
SÄHKÖTARKASTUSLAITOKSEN HYVÄKSYMÄ A SÄHKÖ URAKOITSIJA
PL 19 00581 HELSINKI
Susitie 12 00800 HELSINKI
PUH. 09-8624 2040
FAX 09-8624 2050

Hollming

Kirjotuksii` ja kuulumissii`

KOIVISTO-JUHLIEN PERINNENÄYTTELYYN
tulevan materiaalin voi tuoda Porvoon Linnankosken lukioon pe 25.7. klo 17-18.

Erityisesti toivomme RISTIÄISIIN liittyvää aineistoa.
Käden taito - kilpailun aihehan on MINUN KOIVISTONI.
Tekniikka on vapaa (ks. Koiviston Viesti 2-2008).

Tiedustelut sihteeriltä
Rauni Rokka
p. 040-5060314 (jätä ääniviesti ellet saa vastausta!)
tai sähköpostilla: rauni@ramsoo.fi

KIISKILÄN KYLÄKOKOUS

pidetään Porvoossa lauantaina 26.7.08. klo 12.30

Kylätoimikunta

KOIVISTON HÄMÄLÄISET r.y.

Suvun tapaaminen Porvoossa lauantaina 26.7.08

Hallitus

MANNOLAN KOULUPIIRI

Tervetuloa Porvoon Koivisto-juhlille. Tapaamisemme on sunnuntaina 27.7. klo 12.00.

Tarkastelemme mitä olemme saaneet aikaan ja haastelemme niitä näitä.

Veli Hämäläinen

HAMINAN SEUDUN KOIVISTOLAISET ry

järjestää kotiseutumatkan Koivistolle lauantaina 9.8.2008.
Sitovat ilmottautumiset 12.7.2008 mennessä Anjalle,
puh 05 - 344 4923 tai 050 - 345 4441

SEURAMME SENJORIEN HAASTAMISTILAISUUS PORVOOSSA

Koivisto-juhlilla sunnuntaina 27.7.2008 klo 12.30.
Mistä lähteneet, missä olemme, minne matkaamme.
Tule haastamaan näkemyksesi, toiveesi huomisen polun valinnaksi.

Esitämme nöyrän pyynnön! Senjori tule mukaan.
Senjoritoimikunta

VATNUORIN KYLÄYHDISTYS ry:n
kyläkokous on 26.7.2008 Porvoossa Linnankosken lukiossa alkaen klo 12.30. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Tervetuloa joukolla

Johtokunta

Eistilä, Ingertilä, Jaakkola kyläyhteisön yhteinen
KOIVIKKOSAAREN MATKA SIIRTYY TOTEUTETTAVAKSI 13.-16.7.

Saunankorjauksesta johtuen matkamme siirtyy kesäkuulta heinäkuulle.

Matkaohjelma pidetään samana ja näillä näkymin meillä on käytettävissä entistä ehompi saunakin. Kuljetuksista saaren eri puolille neuvotellaan edelleen, mutta veneellä eri kohteisiin on tavoitteemme.

Matkan hinta 360 €, 4 päivää 3 yötä, lähtö Helsingistä, mikäli lähtijöitä
Turun suunnasta on riittävästi hakee auto lähtijät erillistä korvausta vastaan Parainen-Turku-Salo alueelta.

Ilmoittautumiset :
Kari Hämäläinen 0400-184899 / kari.hamalainen@pp4.inet.fi
Tuula Agge 040-522 1824 / t.agge@mail.parnet.fi

KOIVISTON KAUKIAISTEN SUKUSEURAN KOTISEUTUMATKA KOIVISTOLLE 15.-17.8.2008

Matkan järjestäjänä on Pornaisten Matkailu Oy ja kohteina Saarenpää, Penttilä sekä Tervahartiala.
Matkan hinta on 300 euroa/hlö, alle 12-v 150 euroa. Hintaan sisältyvät: bussikuljetus H:ki - Koivisto -H:ki,
laivakulj. Koivisto - Saarenpää -Koivisto, majoitus hot. Wilhelmissä, ruokailut (aamiainen, päiväll. ja iltatee)
sekä viisumi ja perusvakuutus.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 25.7. mennessä Koiviston Kaukiaisten sukuseura/Risto Kaukiainen
puh. 040-733 8949 tai risto.kaukiainen@pp2.inet.fi.

Johtokunta

KOIVISTON KAUKIAISTEN SUKUSEURAN VARSINAINEN SUKUKOKOUS

pidetään Koivisto-juhlien yhteydessä Porvoossa 26.-27.7.2008 ao. kokouksille varattuna aikana. Kokouspaikka juhlapaikan ilmoitustaululla. Tervetuloa !

Johtokunta

VILLASEN SUKU HÄRKÄLÄSTÄ!

Kokoonnumme sukukokoukseen Porvooseen
Koivisto-juhlille lauantaina 26.7.08 klo 12.30.
Lämpimästi tervetuloa.

Pirkko Lång

TUULEN SUKUSEURAN
jäsentapaaminen Koivisto-juhlilla la 26.7. klo 13.00

TIURINSAAREN
kyläkokous Koivisto-juhlilla la 26.7. klo 14.00

KOIVISTON VIRKKIEN
Suku kokoontuu Porvoon Koivisto-juhlilla 26.7.2008 klo 13.00.
Sinä suvun jäsen tai ystävä, läsnäolosi tärkeää.

Tervetuloa
Koiviston Virkit sukuryhmä

RAUTANEN

Kyläkokous 27. ja 28.7.2008 klo 12.30 Koivisto-juhlilla.

Kyläkirja valmisteilla, myynnissä silloin.

Tervetuloa
Kylätoimikunta

ROUSKUN SUKUSEURA

Kokoonnumme Koivisto-juhlien yhteydessä 27.7.2008 klo 13.00 Porvoossa.

Tervetuloa
Kylätoimikunta

SAARENPÄÄN HILSKAT ry VUOSIKOKOUSKUTSU

Kokous Koivisto juhlien yhteydessä Porvoossa, lauantaina 26.7.2008 Saarenpään kyläkokouksen jälkeen.

Tervetuloa
Toimikunta

VATNUORIN JA YMPÄRISTÖN RUSIT

Suvun tapaaminen Porvoossa Koivisto-juhlilla sunnuntaina 27.7.2008 klo 12.00-14.00. Katso kokoontumisluokka järjestäjien ilmoitustaululta.

Tervetuloa!
Toimikunta

Matka Laatokan ja Äänisen ympäri

Kuuden päivän matka 19. - 24. pv. elokuuta puolihoidolla.

Matkareitti: Turku - Salo - Helsinki - Porvoo - Loviisa - Karhula - Hamina - Vaalimaa -
VIIPURI - KIVINIEMI - KÄKISALMI - SORTAVALA - PETROSKOI - PUNONE - VOLHOVA - PIETARI.

Pysähdytään matkan aikana useita kertoja merkittävillä paikoilla. Mukana kaasugrilli, omat makkarat mukaan.
Tiedustelut Aulis Soukka 0400 -412 650

KOTISEUTUMATKAT

Taksipalvelu Henrik Roos, Mäntsälä
Kuljetukset 8 hengen autolla.
p. 0400-215 990

Onnitteluit` ja muistamissii`

Uusi ylioppilas:
VILLE HOIKKALA Jyväskylän lyseosta.

Vanhemmat Anneli ja Mikko Hoikkala, Isoisä Eero Hoikkala Koiviston Makslahdesta

TEPPO VUORIO
(Salpausselän lukio)
RIKU VUORIO (Lahden Yhteiskoulun aikuislukio)

Heidän isoäitinsä on
Kaija Vuorio
o.s. Tikka (Römpötti)

JONNA SAINIO, isoäiti Maire Sainio (o.s. Tairamo, Koiviston kauppalasta) väitteli eläinlääketieteen tohtoriksi 14.3.2008

Ylioppilas 2008:
ANNI JESKANEN Joensuun normaalikoulun lukiosta

Vanhemmat Hannele Rusila ja Jommi Jeskanen,
äidin äiti Helka Rusila o.s. Hoikkala Koiviston Makslahdesta.

Ylioppilaaksi on valmistunut NELLI SAARINEN Raision lukiosta. Vanhemmat Arja ja Jari Saarinen

PETRI SAARINEN Turun Suomalaisesta Yhteiskoulusta. Vanhemmat Anneli ja Risto Saarinen

Molempien isoäiti Airi Saarinen os. Putus Koiviston Penttilästä.

Ylioppilaaksi on valmistunut EEVA NURVALA Kastun lukiosta.

Vanhemmat Aila ja Jouni Nurvala. Isovanhemmat Kai ja Sylvi Koivula os. Putus Koiviston Penttilästä.

Tääl` tapahtuu

HÄRKÄLÄN KYLÄN KOKOUKSET

Porvoon Koivistojuhlilla la 26.7.08

Kylätoimikunta klo 13.30 - 14.30
KYLÄKOKOUS klo 14.30 - 16.00

Tervetuloa!
kylätoimikunta

PERNIÖN JA YMPÄRISTÖN KOIVISTO-KERHON KESÄTOIMINTAA 2008

25.6. Rantapäivä ja saunailta
Särkisalon Niksaaren saunalla klo 12.00-22.00.
Ongintaa, grillausta. Sauna lämpimänä klo 18.00 alkaen.
Kahvia ja makkaraa. Ota onki ja matoja mukaan.

26.-27.7. Koivisto-juhlat Porvoossa.
Menemme Turun koivistolaisten autossa.
Lähtö Piihovin pihasta klo 9.15.
Ilmoittautumiset 30.6. mennessä Ahti Kaukiaiselle puh. 044-5642395.

17.8. Kesäpurjehdus purjelaiva Eugenialla.
Lähtö Västanfjärdista. Hinta 40 euroa.
Ilmoittautumiset 30.7. mennessä Ahti Kaukiaiselle.

14.9. Koivistolaisten kirkkopyhä Särkisalon kirkossa.
Kirkkokahvit seurakuntatalossa.

Terveisin
Ahti Kaukiainen

KOIVISTON HEINOT RY

Sukukokous Koivisto-juhlien yhteydessä sunnuntaina 27.7.2008. Paikka ja kellonaika selviää paikanpäällä.

Tervetuloa!
Hallitus

TURUN JA YMPÄRISTÖN KOIVISTOLAISET

Yhteiskuljetus Turusta Koivisto-juhlille Porvooseen 26.-27.7.2008. Matkan varrelta voidaan ottaa myös mukaan.

Neljän päivän matkalle Riikaan 12.-15.8.2008 tuli neljä peruutusta, joten taas on mahdollista päästä mukaan.
Lähtö 12.8. klo 8 Turun Ortodoksikirkon edestä.
Laivamatka Hel-Tal klo 11.30-14.00; ja Tal-Hel klo 18-20.30 uudella Vikingin XPRS:llä. (A-terminaalli). Ensimmäinen kohde Pärnu ja siellä Hotelli Villa Wesset. Riikan hotellimme uusi Europe City.
Hinta 325€/henkilö sisältäen:
- kahden hengen huone aamiaisella
- 3 ateriaa (Pärnu, Jurmala ja Tallinna)
- opastettu kierros Riikassa
- retki Jurmalaan, oma ohjelmallinen iltaRiikassa
- koko ajan mukana suomalainen turistibussi opastuksineen

Tervetuloa! Muistakaa ottaa mukaan passi ja iloinen mieli.

Perinteinen syysristeily Viking Amorellalla 30.9.-1.10. Turki-Tukholma
Lähtö 30.9. klo 8.45 Turun Vikingin terminaalista
Paluu 1.10 klo 7.35 Turkuun
Hinta 22€/henkilö sisältäen:
- majoitus 2 hengen A-luokan hytissä
- lounas ruokajuomineen (maito, vesi, virvoitusjuomat, olut, viini)
- kahvi ja pulla
- omaohjelmallinen tilaisuus koulutustiloissa arpajaisineen

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Airille
puh. 02-390 611 ja 0400-538 443

ALVATIN - KESKISAAREN

kyläkokous pidetään Porvoossa sunnuntaina 27.7.2008 klo 12.30

Kylätoimikunta

LASTEN JA NUORTEN KUVATAIDEKILPAILU

Koivisto-juhlilla Porvoossa 26. – 27.7. 2008

Sarjat: 1 – 6-vuotiaat, 7 – 11-vuotiaat ja 12 –17-vuotiaat

Aiheet ovat kaikille sarjoille samat:
1. Merirosvon matkassa
2. Laiva meren pohjassa
3. Merenneitojen juhlat

Töiden tekotapa on vapaa. Kukin osallistuja voi lähettää kilpailuun 3 työtä. Vain annettujen aiheiden mukaiset työt ovat mukana kilpailussa. Töiden tulee olla Porvoon lukiossa perjantaina 25.7. kello 16 mennessä. Jos töiden palautusta toivotaan postitse, mukaan tulee laittaa osoitteella ja postimerkillä varustettu kirjekuori.

Postissa tulevat työt voi lähettää osoitteeseen:
Marja-Leena Montonen, Susisuontie 36, 06200 Porvoo
Voittajat palkitaan näyttelyjen avajaisissa lauantaina.

KUTSU TAIDENÄYTTELYYN!

Kaikki koivistolaiset taiteilijat ja taiteenharrastajat ovat tervetulleita asettamaan töitään näytteille Koivisto-juhlille Porvooseen 26.–27.7.2008
Jokainen näytteilleasettaja voi tuoda näyttelyyn 3 työtään.
Töiden tulee olla Porvoon lukiossa perjantaina 27.7. klo 16.00
Tilantarpeen kartoittamiseksi tarvitsemme ennakkotietoa töiden määrästä.
Osallistumisesta voi ilmoittaa Leena Airaksiselle p. 050-548 1601 kesäkuun alkuun mennessä:
Lähetettävät työt postitetaan osoitteeseen:
Marja-Leena Montonen,
Susisuontie 36, 06200 Porvoo

VALOKUVAUSTEHTÄVÄ LAPSILLE JA NUORILLE!

Viime kesän Koivisto-juhlilla oli toisen kerran esillä lasten ottamia valokuvia. Taidetoimikunta järjestää tänäkin vuonna Porvooseen tämän valokuvaustehtävän lapsille.

Lapset ja nuoret halutaan kuvaamaan jotain koivistolaisuuteen liittyvää aiheella

”Tää on Koivistolt”.
Kuvata voi mummoja ja vaareja tai Koivistolta peräisin olevia tavaroita: vaatteita, leluja, astioita, koriste-esineitä, kirjoja tms. muistojuttuja koivistolaisista juurista. Kuvat voivat olla hauskoja ja hassuja tai hienoja ja arvokkaita. Kuvissa voi olla esineiden lisäksi ihmisiä tai ihmisten lisäksi esineitä. Jokaiseen kuvaan tulee liittää pieni selostus siitä, mistä kuvassa on kyse sekä kuvaajan tiedot.
Osallistua voivat kaikki alle 18-vuotiaat.

Kuvat voivat olla värikuvia tai mustavalkoisia. Kuvat lähetetään paperimuodossa ja A5 kokoisina(15 x 21cm) Leena Airaksiselle osoitteeseen Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo, heinäkuun 15. päivään mennessä tai tuodaan paikalle Porvoon lukioon perjantaina klo 16 mennessä.

Saapuneet kuvat asetetaan näytteille Lasten ja nuorten kuvataidekilpailun yhteyteen. Kuvia ja tekstejä julkaistaan vuoden mittaan Koiviston viestissä.

Mikäli kuvat halutaan palautettavaksi postitse, mukaan tulee liittää osoitteella postimerkillä varustettu kirjekuori

Nyt kaikki innolla valokuvaamaan!

Taidetoimikunta